

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XIX. Epilogus totius operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

§. XIX.

Aperitur lanceâ pectus.

Omnis consummationis vidi finem, canit David; & *Rsal. 118.*
 Omnis consummationis vidit finem JESUS *96.*
 Filius David; sed qui in finem dilexerat suos, etiâ
 post vitæ finem non destitit diligere, in cujus si-
 gnum voluit sacratissimum suum latus aperiri, ut
 ad illud velut ad Arcâ columbæ seductæ revola-
 rent. Quare *Vnus militum lancea latus ejus aperuit, Ioan. 19.*
 & continuo exivit sanguis, & aqua.

Ecce lanceâ apertum latus Christi, & in latere
 cor illud, quo nos omnes tanquam fratres, à pri-
 mo quo conceptus est momento, fuit complexus
 immenso amore. Silet jam ejus lingua, quia caret
 vitâ : sed cor ejus ex hoc monte excelsissimo,
 quasi tuba exaltat vocem suam. Toties audivi-
 mus in vita vocem divinissimi ejus oris, nunc au-
 diamus post mortem vocem amabilissimam cor-
 dis. Clamat cor ejus ad omnes scordes, & ve-
 cordes : *Redite, redite prævaricatores ad cor.* Nos *Ezech. 18.*
 ergo excordes, ut redeamus ad cor, inspiciamus *32.*
 sacratissimum illud cor, in quo absconditi sunt
 omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ DEI. Si
 quæras cur Filius DEI talia, tam multa, tam indi-
 gna nostri causâ sit passus; singulorum causas in
 corde hoc expressas invenies. Sic ergo cum mu-
 tum sit illi os, loquitur tibi ejus cor. Angustias
 tuli, ut te ab angustiis mortis liberarem: timui,
 ut te securum redderem: vigilavi, ut te à pecca-
 ti somno excitarem: oravi, ut tibi dona impe-
 trarem: sudavi, ut putridum tui peccati humo-
 rem à te expellerem: comprehensus sum, ut te ad

me traherem, & tu braviū comprehenderes :
 ligatus, ut te solverem: vili pretio venditus, ut te
 redimerem: negatus à Petro, ut te coram Patre
 confiterer; derelictus ab Apostolis, ut me indivi-
 duum tibi præstarem comitem : accusatus, ut te
 excusarem; velatus facie, ut illam tibi in cælo
 cum summa gloria revelarem; nudatus vestibus,
 & iterum indutus, ut te veteri Adamo spoliarem,
 & novo induerem homine qui secundum Deum
 est: flagellatus, ne te Pater flagellaret peccato-
 rem multis flagellis: damnatus ab iniquis judici-
 bus, ut damnatum ad æternam mortem absolve-
 rem: ejectus extra civitatem Jerusalem, ut te in
 cælestem Jerusalem admitterem: bajulavi cru-
 cem, ut pondus peccatorum à tuis humeris in
 meos transferrē: corona spineâ redimitus, ut pa-
 rarem tibi coronam gloriæ: sitivi, ut te potarem
 torrēte voluptatis: clavis confixus, ut te expecta-
 rem: extendi brachia, ut te amplecterer: inclinavi
 caput, ut tibi præberem osculum pacis: denique
 mortuus, ut tu viveres, vulneratus lanceâ, ut te
 vulnerarē charitate. Habes hic omnium, quæ pas-
 sus est, compendium, & cur passus est, causas quid
 post omnia dicam accommodatius ad percipien-
 dum ex his omnibus fructū, quam cum Eulebio
 Gallicano: *Magnum quidem est de DEO, quod esse me
 sentio opus suum, sed multo plus est, quod transisse ipsum
 video in pretium meum; quandoquidem tam copioso
 munere ipsa redemptio agitur, ut homo DEVM valere
 videatur. Scitè hic interrogat, attonitus tanti
 debiti magnitudine Salvianus: Quid pro se di-
 gnū Domino repensabit, qui ipsum DEO, à quo
 redemptus est, DEVM debet? Cave netuus Re-
 demptor aliquando exprobret tibi illa, quibus
 Divus Augustinus inducit Christum pecca-
 torem*

Hom. 6. de
Pasch.

Ad Escl. 2.

Serm. 81.
19.

tozem alloquentem. Cum essem impassibilis, pro te
 pati dignatus sum: sed tu despe xisti in homine DEVM,
 in infirmo salutem, in via reditum, in cruce vitam, in
 supplicis medicinam. Antequam Filius Dei erat in-
 carnatus, hic mundus erat quasi Probativa pisci-
 na; in qua, teste D. Joanne, jacebat multitudo magna *Ioan. c. 5.*
 languentium, cæcorum, claudorum, aridorum. Petit
 DEUS ab Adamo, idem quod ab illo infirmo
 Christus: Vis sanus fieri? Respondit Adam infir-
 mus, cum illo infirmo: Hominem non habeo. Quid
 igitur? ne deesset homo, DEVS homo factus est,
 & factus est medicus, quia ejus livore sanati sumus, *1. Pet. 2. 24*
 ait D. Petrus. Jam dicit tibi Medicus, quod illi
 infirmo: Ecce sanus factus es, jam noli peccare, ne de-
 terius tibi aliquid contingat. A planta pedis usque
 ad verticem capitis non erat in te sanitas. Ecce sa-
 nus factus es; cæcus eras, vides, claudus, & ambu-
 las; surdus, & audis; mutus, & loqueris; leprosus,
 & mundatus es; mortuus, & vivis. Ecce sanus
 factus es. Quid jam sequitur? Jam noli peccare. Post
 tot salutis præsidia, post 7. instituta à Christo Sa-
 cramenta, post tot pro te tolerata tormenta, post
 tot in te exhibita amoris argumenta, post tot col-
 lata in te beneficia, promissa tibi præmia, post tā
 gravia intentata supplicia, jam noli peccare. Post
 abolitum peccatum, destructam mortem, devi-
 ctum dæmonem, apertum æternitatis aditum,
 jam noli peccare: post fractos ejus oculos, laniatam
 cutem, laceratos humeros, terebratas manus,
 contrita ossa, contusos artus, exinanitum omnem
 sudorem, effusas lachrymas, exhaustum sangui-
 nem, amissam vitam, jam noli peccare, ne deterius
 tibi aliquid contingat: ne Christi Incarnatio sit ani-
 mæ tuæ damnatio: ne ipsius passio, sit tua perdi-
 tio: ne tibi contingat, quod minatur Paulus: *1. Cor. 10.*

quis non amat Dominum nostrum IESVM Christum, sit anathema: quo uno verbo omnia, quæ timeri possunt, est complexus. Sed meliora jubet nos sparare sanguis tuus, ô JESV, pro nobis tam copiosè profusus: ille sanguis cum clamore valido clamat ad justitiam gladium suum vibrantē. quē
Ioan. 18, 11. Adami prævaricatio primò e duxit è vagina: *Mitte gladium tuum in vaginam.* Ille clamat ad Patrem: *Pater dimitte illis: ille clamat ad dæmones: Nolite tangere Christos meos.* Hic sanguis effusus super terram, clamat ad Angelos: *Nolite nocere terra.* Denique ille sanguis, ne perdat mercedem suam, clamat: *Ne perdas cum impiis Deus animam meam, Venisti enim ut quæres ovem, quæ perierat: dixisti. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare.* Salva ergo nos, quia es Salvator & salus nostra, ut impleatur sermo tuus: *Quos dedisti mihi, non perdisi ex eis quemquam.*

Epilogus tragædia.

Idem mihi erit dicendi finis, qui fuit principiū, videlicet IESVS Christus, qui est principium, & finis. Primū accipite totius sacræ tragædiæ succinctam anacephaleosim, ex D. Chrysofomo.

Pax cæli traditur doli osculo: tenetur tenens omnia: alligatur omnium nexus: ducitur, attrahens universa: à falso veritas accusatur. Sistitur cui assistunt omnia: Iudæi gentibus tradunt; reddunt gentes Iudæis. Herodi mittit Pilatus, remittit Herodes Pilato: sicque commercium fit impietatis, Pietas. Sanctitas in mundinam crudelitate perducitur. Flagellatur remissio: condemnatur Venia: illuditur Majestas: irrideretur virtus: perfunditur largitor imbrium sputis: clavis cæli strator affigitur: mel-

lis dator cibatur felle. Propinator fontium, potatur aceto: & cum iam nihil restet ex pœnis, mors refugit, mors moratur; quia nihil ibi suum esse sentit. Sic ipse de Christo; Nunc quid Christus ad nos, audite ex Divo Chrysologo.

Nolite timere, Crux hæc non meus, sed mortis est Serm. 208.
 aculeus: clavi non mihi insigunt dolorem, sed vestram mihi insigunt alius charitatem. Vulnere hæc non educunt gemitus meos, sed magis vos meis visceribus introducunt. Extensio corporis mei vos dilatat in gremium, non meam crescit in pœnam. Sanguis meus non mihi deperit, sed vestrum prærogatur in pretium. Venite ergo, redite, & vel sic probate Patrem, quem videtis pro malis bona, pro injuriis amorem, pro vulneribus tantis tantam reddere charitatem. Tu interim, ô anima! pro qua posuit Christus suam animam, accede ad hoc, quod in medio terræ erectum est theatrum Amoris. Conscende hanc arborem, carpe inde fructus; ne metuas, non obstupescant inde dentes tui, sunt fructus vitæ: erunt igitur dulces gutturi tuo. Contemplare vitam pro te amore mortuam. Vide ut amor lancea aperuit latus, caput spinis, manus & pedes clavis, membra omnia flagellis. Voluit patere omnibus totum Christi corpus, ne lateret membra, quantum Pater dilexerit mundum, qui Filium suum unigenitum, non tantum nobis dedit, sed pro nobis occidit. Ad tantum amoris excessum, stupet ipse amor, imò ipse stupor. Cùm Christus venisset ad monumentum, excitaturus quadriduanum Lazarum à funere, lachrymatus est JESVS: qui circumstantabant Judæi, stupentes tantum Christi in Lazarum amorem, quem lachrymis prodebat, attoniti dicebant: Ecce quomodo amabat eum. Dicite ô dæmones, qui homini invidetis: dicite ô

Angeli, qui homini servitis: dicite procreata omnia, quæ hominis causa estis condita: *Ecce, quomodo amabat eum.* Dum amor clausit os illius, qui prodivit ex ore Altissimi; dum clausit oculos, geminos illos soles, quorum alter terram Gratiæ, alter cælum gloriæ illustrat radiis: dum amor sustulit è corpore animam, illam vitam vitæ nostræ: dum expressit è divinissimis ejus venis, & omnibus membris, quidquid à Spiritu sancto infusum est Sanguinis, jam dicite: *Ecce, quomodo amabat eum.* Dum aperit brachia, ut venientem amplectatur hominem, dum inclinat caput, ut eum osculetur osculo oris sui; dum clavis ita pedes infixit cruci, ut non possit ab ea fugere; dum in meridie amoris cubans, ita amore languet, ut expiret: dicite: *Ecce, quomodo amabat eum.* Petit nunc amor noster pro nobis crucifixus, quod à Petro: *Homo, amas me.* *Ecce quomodo ego amavi te? Tu homo amas me, pro quo ego factus sum homo? homo, cui nunquam nocui, semper benefeci? homo, cui tantum dedi, quantum potui, me, & mea? homo, pro quo tanta pertuli, quanta potui? homo, quem tantum diligo, quantum possum, amas me? Domine, tu omnia nosti, tu scis, quia diligo te.* Et quia diligo, dolui super te, frater mi Jesu, dolui super te, cum doleres tu, gaudium nostrum. Sed nunc quia hyems transit imber abiit, & recessit: quia jam Pater abstersit omnem lachrymã ab oculis tuis, & quia mors ultrã non erit; mors enim ultra tibi non dominabitur, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrã, quia Deus convertit plãctum tuũ in gaudium, & circumdedit te lætitiã: gaudeo super te frater mi Jesu, gaudeo super te, nunc enim partã victoriã, videor audire sub nostris

Ioan. II. 17

ibidem.

stris pedibus in cavernoso illo specu, & subterraneo carcere, in Tartari suburbiis, in limbo Patrū insolentem quendam tumultum: res magna geritur istic: audio confringi vestes ferreos, elevari portas æternales: video, & intersum, & fruor. Progreditur tandem, post diuturnum tot annorū squallorem, cum tota captivorum tuba primus omnium parens Adam: qui videns jam deletum illud decreti contra se scripti chirographū, *morte morieris*. Cruci affixum, suumque diu expectatum Messia mortem moriendo destruxisse, modulatur illo Davidico metro; sibi que ac posteris omnibus gratulatur, dicens, *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: non moriar, sed vivam*. Christus pro nobis omnibus est mortuus *non moriar*. *Vbi est mors victoria tua? non moriar*. O Christe convoca nunc omnes Angelos, & dic ut Pater prodigi: *Manducemus, & epulemus*, quia *filius meus* (Adam) *mortuus erat, & revixit*. O Angeli, congratulamini jam mihi, quia non moriar, sed vivam. Interim ad te, cujus morte ego vivo, & æternum, ut spero, vivam, me converto. Unum illud per tuam deprecor mortem, ut moriar mihi, vivam tibi. Hæc enim est tua voluntas, hæc una pro nobis moriendi causa, quam expressisti verbis servi tui Pauli: *Vt qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est*. Hæc est tua morientis intentio, hic finis est omnium eorum, quæ usq; ad finem vitæ passus es: malorum, ut qui vivunt, jam non sibi vivant; id est, nullus actus propter se, propter commoditatem, propter delectationem, propter honorem perducant; sed omnia cogitata, omnia verba, omnia facta, omne illud tandem quod vivunt ad te referat, qui pro ipsis mortuus es, ac ita sibi mo-

Gen. 2.

Psal 118

I. Cor. 1

55.

Luc. 15

2. Cor.

ti discant, & tibi vivere. Da mihi sic mori, ne moriar; da mihi sic vivere, & tum lætus clamabo cum

Gal. 20. Paulo tuo: *Vivo autem, jam non ego, vivit verò in me Christus.* Hoc si fiat, & ab omnibus fiat, tum demum finem suum obtinebit, & Christus, qui est passus, & homo, propter quem est passus. Denique nulli erit ad exitium, omnibus ad salutem (ut iisdem verbis finiam hanc tragediam, quibus incepti) **PASSIO DOMINI NOSTRI JESV CHRISTI.**

